

pidada, ja mite sest enne üht sõnakest kellegile rääkida, enne kui ta kuningast kõige vähemast 50 korda põle näinud. Ehk võida see küll kuningal nalja sõna olla, aga siiski tahta tema seda kui üht püha tõutust kinni pidada.

„Kui aga muud suuremad ei ole, kui aga kuningast 50 korda näha saada, siis võib selle asja üle peagi nõuu leida,“ ütles Gormann, „ühe tunni aea pärast olen mina jälle siin tagasi, ja toon kuninga enesega ihes kaasa, seal võite teie siis teda 15 minutiga 50 korda näha saada.“ —

Nende sõnadega ruttas Gormann linna, rääkis Grahwi prouale kui laugel ta juba oma tööga olla, ja palus enesele 50 kuld tufatid kuninga lujuga kaasa anda, kinnitades, et see kuldne kuningas talupoiale sama palju maksab, kui elus kuningas ise, ja et ta sellesama kuldse võtmega seda sinast mõistatust wististe saab üles leidma. Rõõmuga andis Grahwi proua tufatid tema kätte, ja ootuse ja lootusest kihutatud tõttas Gormann Üübigau lossi tagasi, luges talupoiale kuld tufatid ete, nõnda et kuningal kuiu 50 korda temale filmi paistis, ja nõudis siis selle eest tema käest mõistatuse otsust. Eritaks tahtis mees weel asja ära salata; aga nõnda n'agu kulla võimuse võltsake väga kange olewad, seepärast sai ta kaa temast ärawõidetud, ja pealegi oli ta nüüd kuningast 50

korda palest paleste näinud, mis asi sundis teda siis weel mite tõsist otsust kuulda anda? Peale seda, kui ta kaa nüüd ehk weel mite ei oleks tahtnud selle poolest tõsist otsust anda, sest siis kui pea ei oleks küsita isegi seda võinud ära mõista; see kõigile filma paistaw otsus, tema wana wanamatest ja lastest tuli iga ühele väga imelikult filme ete.

Hirmuga juttustas ta nüüd kõik seda asja üles, ja andis omaksetega taewale tänu, kui Gormann oli ära läinud, kes temale seda suurt õnneliku intressi ja kapitaali olla kinkinud.

Gorman aga, selle mõistatuse otsusega, n'agu suure lahingi ära võitja linna võtmetega, Grahwi proua ete astudes, sai suure auustusega vastu võdetud. Ta oli rõõmus, et tema nüüd üksi see inime olla võeraste seas, kes seda mõistatust ometi võis ära seletada, ja seepärast andis ta Gormannile suure kingituse meele heaks, ja ei jõudnud nüüd ise enam seda seitseendema pääwa tulemist ära oodata. Kaa mite vähema igavusega ei oodand kuningas ise niisamuti seda tähtsad pääwa, ja iga võerale oli teada antud, — mis kuningast ennast kõige enam rõõmustas, — et iga üks pidada oma mõtteid kuningale selle poolest teada andma, ja seda koguni mite tohtima ära unustada.